

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/828/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812209816
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7812209816.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 10C/232/2012-126 zo 6.6.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) žalobu žalobcu zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

Žalobca si vo všetkých spojených veciach uplatnil náhradu škody spolu vo výške 2454,86 € a z titulu nemajetkovej ujmy si uplatnil náhradu spolu vo výške 2920,10 €. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Nárok odôvodnil tým, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu v exekučných konaniach, kde žalobca vystupoval ako oprávnený a navrhol súdному exekútorovi vykonať exekúciu voči povinným a exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom príslušnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. K nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu malo dôjsť tým, že súd v exekučných konaniach:

1. Zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS).
2. Rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP).
3. Rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP).

Žalobca v jednotlivých žalobách, ktoré boli spojené do spoločného konania 10C/232/2012 žiadal v zmysle § 12 Občianskeho súdneho poriadku, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním vecí o prikázaní vecí inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Rožňava.

Žalobca si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Žalobca v žalobách označených ISTINA RS sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu ak nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzavretej zmluvy o úvere. Na jednej strane existoval právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty podľa ustanovenia § 41 Zákona č. 244/2002 Z.z. a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie.

Žalovaný k otázke príčinnej súvislosti poukázal na § 5 a § 9 Zákona 514/2003 Z.z. a zdôraznil, že v konaní nie je možné tvrdiť, že žalobcoví vznikla škoda postupom okresného súdu, či už v súvislosti s nesprávnym úradným postupom, alebo vydaním nezákonného rozhodnutia z dôvodu nepreukázania príčinnej súvislosti medzi konaním súdu a vznikom tvrdenej škody. Žalobca v konaní nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietaných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupom, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a preto neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu v tom, že nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote, rozhodol o poverení exekútora po uplynutí 15 dňovej lehoty, rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodu a nemajetkovou ujmu. Uplatnil si trovy konania.

Žalovaný k znaleckému posudku č. 1/2014 vypracovanému Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave na základe objednávky žalobcu uviedol, že ho považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu. Navrhol neprihliadať na uvedený znalecký posudok z dôvodu, že nespĺňa zákonom predpokladané kritérium na posúdenie skutočnosti. Posudok je jednostranný a pri jeho vypracovaní sa vychádzalo zo skutočností zistených z podkladov daných žalobcom. Predmetom posudku nebolo posúdiť, či v konkrétnom konaní došlo k pochybeniu exekučného súdu, nakoľko táto otázka sa rieši v samotnom súdnom konaní. Žalovaný teda namietal správnosť záverov uvedeného znaleckého posudku, ktorým žalobca nepreukázal majetkovú škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s postupom exekučného súdu.

V žalobách označených ako ISTINA RS, kde súd zamietol návrh na vydanie poverenia napriek existencii exekučného titulu, súd zistil napr. z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 6Er/691/2009 (pripojeného k spisu v spojenej veci 10C/446/2012) vyplýva, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.10.2009. Súd 9.11.2009 vyzval oprávneného na doručenie hmotnoprávných podkladov preukazujúcich nárok priznaný rozhodcovským rozsudkom. Súd výzvu opakovane 7.1.2010. Oprávnený na výzvu odpovedal 25.1.2010, pričom nedoručil súdu požadované listiny, ale dotazoval sa, prečo nie je rozhodnuté o návrhu. Dňa 17.2.2010 súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere s prílohami a všeobecnými podmienkami. Exekútor dňa 1.3.2010 oznámil súdu, že podľa inštrukcie oprávneného nebude súdu doručovať zmluvu o úvere. Súd dňa 1.3.2010 vyzval zástupcu oprávneného na predloženie zmluvy o úvere. Oprávnený dňa 19.3.2010 doručil súdu zmluvu o úvere. Súd vyzval Stály rozhodcovský súd dňa 21.7.2010 na doručenie rozhodcovského spisu, ktorý bol zaslaný pod 1SprV/337/2010. Súd uznesením zo dňa 4.2.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2.3.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 17.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23.3.2011, zastavil exekučné konanie ako aj ďalšie.

V žalobe označenej ako NZP, kde bolo namietané, že súd o návrhu na vydanie poverenia rozhodol zamietnutím návrhu po zákonnej 15 dňovej lehote, súd zistil nasledovné:

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 6Er/693/2009 (pripojeného k spisu v spojenej veci 10C/404/2012 a týka sa aj veci 10C/498/2012) vyplýva, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.10.2009. Súd 9.11.2009 vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere. Dňa 7.1.2010 súd urgovoal výzvu pre oprávneného a oprávnený dňa 25.1.2010 žiadal vo veci vydať poverenie. Súd dňa 17.2.2010 vyzval exekútora na doloženie zmluvy o úvere, pričom exekútor dňa 1.3.2010 oznámil súdu, že na pokyn oprávneného nebude predkladať zmluvu o úvere.

Súd konštatoval, že náhrada škody z titulu nezákonného rozhodnutia môže byť uplatňovaná ak bola preukázaná:

- a) protiprávnosť rozhodnutia,
- b) právoplatnosť rozhodnutia,

- c) vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov,
- d) zrušenie (čiastočné alebo úplné) nezákonného rozhodnutia.

Protiprávnosť rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, nie je možné a ani účelné zisťovať v rámci konania o náhrade škody.

Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Ide teda o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčinných súvislostí. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide teda o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú poškodenému tým, že súd nekonal o návrhu, ktorým si poškodený uplatňoval svoju pohľadávku voči dlžníkovi, len ak poškodený preukáže aj to, že pohľadávku voči dlžníkovi skutočne mal a že neodôvodnené prietahy v súdnom konaní boli podstatnou a rozhodujúcou príčinou toho, že sa pohľadávka stala nedobytnou.

Uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. prebieha vo dvoch fázach. Prvou fázou je mimosúdne predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Druhou fázou je uplatnenie nároku žalobou na súde. Tieto dve fázy musia nasledovať po sebe, pretože podmienkou podania žaloby na súde je predchádzajúce mimosúdne prejednanie nároku. Tento zákonný postup vyplýva z ustanovenia § 16 zákona, podľa ktorého nemožno nárok na náhradu škody uplatniť skôr, než uplynie šesťmesačná lehota plynúca práve od uplatnenia nároku poškodeného u príslušného orgánu (§ 4 a § 11); až neúspešné uplatnenie nároku u príslušného orgánu je predpokladom pre uplatnenie nároku na súde. Pri nemajetkovej ujme si žalobca uplatňoval 55 € za mesiac nečinnosti súdu pri žalobách NZP a NP. U žalôb ISTINA RS si uplatnil 20 % z vymáhanej istiny s príslušenstvom.

Žalovaný vzniesol námietku premlčania ohľadom nárokov žalobcu, ktoré mali vzniknúť v lehote troch rokov pred podaním žaloby. Súd konštatuje, že ani v jednej zo spojených vecí nie je možné prihliadať na námietku premlčania, nakoľko ak by nárok žalobcu existoval, nebol by premlčaný. Žaloba vo veciach bola podaná 27.9.2012, pričom žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nárokov v apríli 2012, keď počas predbežného prerokovania premlčacia lehota neplynie. Ako bolo vyššie oboznamované v jednotlivých spojených veciach, v žalobách ISTINA RS bolo rozhodnuté o návrhoch na vydanie poverenia jeho zamietnutím v roku 2011, o žalobe NZP bolo rozhodnuté v roku 2011 a o žalobách NP bolo rozhodnuté vydaním poverenia na vykonanie exekúcie 12.12.2008, 14.1.2009 a 8.4.2009 - poverenie vydané v lehote 15 dní. Trojročná lehota pred podaním žaloby je 27.9.2009 a preto žiaden z nárokov nemohol byť premlčaný (v žalobách NP nevznikla žalobcovi škoda, keď poverenie bolo vydané do 15 dní od podania návrhu a preto ani nemohla začať plynúť premlčacia lehota na uplatnenie nárokov z titulu náhrady škody alebo nemajetkovej ujmy).

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1,2,3 Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení od 1.6.2010 do 31.5.2011:

1) Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V žalobách označených ISTINA RS - 10C/446/2012 a 10C/498/2012 rozhodol exekučný súd v lehote dlhšej ako 15 dní od podania návrhu, ale v obidvoch veciach zamietol návrh na udelenie poverenia z dôvodu, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahovala neplatnú rozhodcovskú doložku. Exekučný súd nebol v týchto veciach nečinný. Nebol zistený ani nesprávny úradný postup v súlade s § 9 ods. 1,2 Zákona 514/2003 Z.z., naviac nebolo povinnosťou súdu rozhodnúť do 15 dní od podania návrhu na udelenie poverenia, nakoľko súd zistil rozpor exekučného titulu so zákonom, kedy sa žiadosť o udelenie poverenia zamietla a v tomto prípade nie je určená lehota na rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v platnom znení do 31.5.2010, do 31.5.2011 a od 1.6.2011.

Súd môže ex offo preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky v prípade právoplatného rozhodcovského rozsudku a môže vyvodit' všetky dôsledky podľa právneho poriadku v tom smere, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný. Ak súd zistí, že nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a nemohol vydať ani rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd je povinný preskúmať exekučný titul, ako aj platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku musí konštatovať rozpor rozsudku so zákonom, čo sa premietne buď v zamietnutí žiadosti na udelenie poverenia, resp. v zastavení exekúcie.

Z vyššie uvedených dôvodov súd konštatuje, že žalobca nepreukázal v jednotlivých spojených veciach nesprávny úradný postup exekučného súdu, resp. existenciu nezákonného rozhodnutia, nepreukázal ani výšku škody a nemajetkovej ujmy (žalobca uvádza len svoje tvrdenia) a v žiadnom prípade nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a vznikom akejkoľvek škody alebo nemajetkovej ujmy. Preto bolo potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vo veci v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pokračoval v konaní a pri oboznamovaní sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú citované v rozsudku, sa oboznámil jednak s listinami, ktoré predložil samotný žalobca a ďalej sa oboznámil s exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol namietaný postup súdu, pričom žalobca bol účastníkom týchto exekučných konaní ako oprávnený a teda v každej exekučnej veci podával návrh na začatie exekučného konania, exekútorovi predkladal exekučný titul.

Výrok o trovách konania odôvodňuje ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V podanom odvolaní podľa § 205 ods.2 písm.a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods.1 písm.f/ O.s.p. pretože v konaní rozhodoval vylúčený sudca navrhla žalobkyňa pre vnútornú rozpornosť rozsudku, zrušiť rozsudok tohto súdu zo 6.6.2014 a vrátiť vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci.

Súd zamietol žalobu v časti náhrady skutočnej škody z dôvodu jej nedôvodnosti. Súd sa však v odôvodnení rozhodnutia zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného). Súd však úplne ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode.

Žalobca však nesúhlasí ani s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný). V prípade, ak by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu v zákonnej lehote, náklady na správu by prešli na súdneho exekútora a boli by časom transformované do podoby trov exekúcie. Dlžník však nemôže byť zaťažený plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli z iného právneho titulu, než je výkon exekúcie pre nezaplatenie pohľadávky veriteľovi. Právym právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Nemôže byť teda ani tým, kto by znášal náklady spojené so správou pohľadávky, ktoré vznikli vykonaním nesprávneho úradného postupu.

Rozhodnutie súdu je vnútorne rozporné. Napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. Rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné.

Súd v súvislosti s majetkovou ujmom analyzuje okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a tieto okolnosti vydáva za odôvodnenie svojho rozhodnutie. S takýmto odôvodnením však nemožno súhlasiť. Práva žalobcu boli porušené prekročením zákonom stanovenej lehoty a tento fakt jednoznačne vyplýva z vykonaného dokazovania.

Žalovaná sa ani nevyjadrila k odvolaniu, aj keď jej odvolanie bolo doručené 18.8.2014 súdom.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t. j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne.

Ani jeden zo žalobkyňou uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný tak ako aj v stovkách iných žalôb. K niektorým skutočnostiam tvrdným v odvolaní odvolací súd uvádza:

Odňatím možnosti konať pred súdom sa vo všeobecnosti rozumieť taký jeho procesný postup alebo aj rozhodnutie, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých konkrétnych procesných práv, ktoré mu O. s. p. priznáva a ktorý sa prejavil už v priebehu konania a nielen pri rozhodovaní.

Podľa § 101 ods.2 druhá veta O. s. p. ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 115 ods.1 O. s. p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná.

Podľa ods.2 cit. ust. predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Súdna prax sa ustálila na výklade, že účastníkovi nebola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, ak nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, ani sa ho nezúčastnil, hoci o pojednávaní bol riadne a s dostatočným predstihom upovedomený (subjektívne sú názory odvolateľa k postupu súdu). Dôvod uvedený žalobkyňou v žiadosti o odročenie pojednávania nie je dôležitý, lebo jej muselo byť známe, že ÚS SR odmietol všetky jej sťažnosti, ktorými namietala porušenie svojich základných práv podľa Čl.46 ods.1 a Čl.48 ods.1 Ústavy SR a práva podľa čl.6 ods.1 Dohovoru uzneseniami KS v Košiciach (a aj iných KS), ktorým bolo rozhodnuté, že ňou namietaní sudcovia nie sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania v ňou uvedených veciach (napr. uznesením I. ÚS/293/2013-10 z 29.5.2013, I. ÚS/311/2013-10 z 29.5.2013, III. ÚS/351/2013-11 z 18.7.2013, IV. ÚS/508/2013-8 z 15.8.2013 atď.) pre nedostatok svojej právomoci na preskúmanie podaných sťažností.

Súd sa nedopustil viacerých omylov, lebo nekonštatoval, že žalobkyňou namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané vo všetkých prípadoch, pretože uvádza exekučné veci, v ktorých došlo k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zák. ustanovenej lehote 15 dní, avšak súčasne aj vysvetľuje dôvod, pre ktorý sa tak stalo, prečo žalobu zamietol.

Vo veci bolo rozhodnuté po nariadenom pojednávaní, dôkazom čoho je zápisnica o pojednávaní, na ktorom sa však žalobkyňa - ako už bolo uvedené - bez dôležitého dôvodu nezúčastnila, preto jej právo na kontradiktórny súdny proces nebolo porušené, rozhodnutie súdu je spravodlivé.

Pôvod listín, ktorými súd vykonal dokazovanie je z odôvodnenia rozsudku jednoznačne a nad akúkoľvek pochybnosť poznateľný, lebo je výslovne uvedené, že šlo o listiny založené v exekučnom spise.

Napadnutý rozsudok je preskúmateľný, lebo právne závery, ku ktorým súd dospel nie sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, odvolací súd súhlasí s dôvodmi v rozsudku.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobkyňa nemala v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovaná žiadne trovy neuplatnila.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.